

سلسله های ایران

دوره ایلخانان مغول

بهرام علاء الدینی

سلکه های ایران

دوره ایلخانان مغول

برام علاء الدینی

انتشارات
برگ نگار

عنوان و نام پدیدآور	سکه‌های ایران: دوره ایلخانان مغول / بهرام علام الدینی؛ ویراستار پویا علام الدینی.	سرشناسه
مشخصات نشر	تهران: برگ نگار، ۱۳۹۵.	
مشخصات ظاهری	۶۳۲ ص.: مصور.	
شابک	۹۷۸-۹۶۴-۷۳۵۲-۶۲-۸	
وضعیت فهرستنامه‌ی	فیبا	
یادداشت	کتابنامه: ص. ۶۲۸.	
موضع	سکه‌های ایرانی - تاریخ: ^¹ Coin, Iranian - History	
	سکه‌های باستانی - ایران: ^² Coin, Ancient - Iran	
	سکه‌شناسی - ایران: ^³ Numismatics - Iran	
	ایران - تاریخ - مغول و ایلخانان، ۶۱۶ - ۷۵۶.	
موضع	Iran - History - Mongols and Khanids, 1258 - 1355 :	
رده بندی کنگره	CJ ۳۷۶۴ / ۸ س ۷۸ ع	
رده بندی دیوبی	۷۳۷/۴۹۵۵	
شماره کتابشناسی ملی	۴۳۶۲۳۲۹	

سکه‌های ایران - دوره ایلخانان مغول بهرام علام الدینی

- ویراستار: دکتر پویا علام الدینی
- صفحه‌آرایی و طراحی: محمد نجفی‌زاده
- لیتوگرافی و چاپ: طیف نگار
- نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۵؛ تیراژ: ۵۰۰ جلد
- قیمت: ۴۸۰۰۰ تومان
- شابک: ۹۷۸-۶۲-۷۳۵۲-۹۶۴-۸

حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است.
استفاده از مندرجات این کتاب با ذکر مأخذ بلامانع است.
نشانی: خیابان شهید رجایی، خیابان پارس، میدان پارس،
مجتمع تجاری پارس، زیر همکف، شماره ۲۹.
تلفن: ۵۵۰۴۳۰۱۵ - ۴۴۷۵۱۰۸۱ - ۴۴۷۵۱۰۶۸

فهرست

۷	مقدمه
۸	خاستگاه مغولان
۸	اصل و نسب چنگیزخان
۹	حمله سپاهیان مغول به سرزمین ایران
۱۰	بازگشت چنگیزخان به مغولستان و مرگ او
۱۰	عقایبت کار سلطان جلال الدین و انقراض خوارزمشاهیان
۱۱	فرمانروایی ایلخانان مغول در ایران
۱۲	فهرست اسامی ایلخانان مغول ایران
۱۲	خان‌های بزرگ مغول
۱۳	ایلخانان مغول ایران
۱۴	سپاسگزاری از دوستان و همراهان گرامی
۱۵	چنگ‌خان (چنگیزخان)
۱۹	اوگتای قاآن
۲۱	توراکینا خاتون
۲۳	منگو قاآن
۲۷	مونگکا قاآن - هولاکو خان
۳۳	آباقا
۴۹	احمد (تکودار)
۵۵	ارغون
۸۹	گیخاتو (ارینجین تورجی)
۹۹	بایدو

۱۰۷.	غازان محمود
۱۵۷.	محمد خدابنده (اولجایتو).
۲۲۷.	ابوسعید
۴۶۷.	آرپاخان
۴۷۵.	موسى خان
۴۸۱.	محمد خان
۵۲۱.	ساتیبیک خان
۵۳۱.	جهان تیمورخان
۵۳۵.	طغاتیمورخان
۵۷۹.	سلیمان خان
۶۰۵.	انوشروان
۶۲۵.	غازان خان (غازان دوم).
۶۲۸.	منابع

مقدمه

این کتاب برای معرفی سکه‌هایی که توسط فرمانروایان مغول از اوایل قرن هفتم تا اواسط قرن هشتم هجری قمری در سرزمین گسترشده ایران ضرب شده به نگارش درآمده است. نخستین سکه مغولان در ایران به نام چنگیزخان، ضرب غزنی در سال ۶۱۸ هجری قمری، و آخرین سکه این سلسله مربوط به غازانخان (غازان دوم) است که در شهر قم و احتمالاً به سال ۷۵۸ هجری قمری ضرب شده است. اگرچه سکه‌های ضرب شده توسط ایلخانان مغول از جنس طلا، نقره و مس بوده است، اما برای کاهش حجم کتاب از معرفی سکه‌های مسی در این مجموعه خودداری می‌شود. تعداد سکه‌های مسی ضرب شده در دوره ایلخانان مغول، به خصوص در اواخر فرمانروایی آنان، بسیار زیاد و خود نیازمند نگارش کتابی مستقل است.

سکه‌های ایلخانان مغول از لحاظ تنوع طرحها و زیبایی خطوط و نقوش جزو بهترین سکه‌های فرمانروایان بعد از اسلام در ایران محسوب می‌شوند. ایلخانان مغول بر سرزمینهای بسیار گسترده‌ای، از شرقی‌ترین مناطق خراسان بزرگ تا غربی‌ترین مناطق آسیای صغیر، فرمانروایی می‌کرده و در بیش از دویست و پنجاه شهر بزرگ و کوچک سکه‌هایی ضرب نموده‌اند. از این رو، معرفی سکه‌های ضرب شده در تمامی این شهرها تقریباً از عهدۂ هیچ محققی بر نمی‌آید. همچنین، در شهرهای کوچک و مناطق دوردست امپراطوری مغولان به دلایل مختلف، از جمله عدم آشنایی سرکه‌سازان با الفبای فارسی/عربی و نیز نداشتن مهارت کافی برای تهیه سرکه مناسب، تعدادی از اسامی شهرهایی که در آنها سکه ضرب شده است اصلاً قابل شناسایی نیستند. بنابراین، سکه‌های معرفی شده در این مجموعه تنها بخشی از کل سکه‌های ضرب شده در طول دوران فرمانروایی ایلخانان مغول ایران در این مناطق را تشکیل می‌دهد و مشتمل بر نمونه‌هایی است که طی چهل سال گذشته در معرض تفحص نگارنده قرار گرفته است.

بعضی از سکه‌های مغولان دارای نوشته‌هایی به خط ایغوری به خود نوشته‌ها از کتاب ارزشمند سکه‌های مغولان ایران، که توسط روان‌شاد عمر دیلر محقق دانشمند کشور ترکیه نوشته شده، استفاده نموده‌ام.¹ در ادامه، اطلاعات مختصی در مورد خاستگاه مغولان

1. Diler, Omer, *Ilkhans: Coinage of the Persian Mongols*, Istanbul: Turkuaz KitapcılıkYayincılık Limited Sirketi, 2006.

و معرفی فرانروايانشان در اختیار خوانندگان محترم قرار داده می‌شود. اين اطلاعات عموماً از تاریخ ایران^۱ و تاریخ مغول^۲ استخراج شده است.

خاستگاه مغولان

خاستگاه اصلی مغولان مناطق شمالی و شرقی آسیای مرکزی بوده که از مشرق و جنوب در همسایگی چین و از غرب در مجاورت مناطق تحت امر ایران در زمان خوارزمشاهیان قرار داشته است. این مردمان پرطاقت در استپ‌های سردسیر آسیای مرکزی، با تحمل شرایط بسیار دشوار طبیعی و معیشی، از طریق دامداری و صحراء‌گردی، زندگی می‌کرده‌اند. در آن زمان، به جز عدهٔ محدودی از آریایی‌های کاشغر و ختن و ایرانیان ماوراءالنهر و خوارزم، تمام مناطق بین دریای مازندران تا دیوار چین محل سکونت طوایف مختلف و متعدد ترک و مغول بوده است که گهگاه به حملات غارتگرانه به سرحدات ایران و چین نیز دست می‌زده‌اند. از آنجا که دو کشور متمدن آن زمان، یعنی ایران و چین، برای برقراری روابط بازارگانی خود ناچار بوده‌اند از قسمت‌های جنوبی و غربی این سرزمین عبور نمایند، برای حفظ جادهٔ ابریشم و ادامهٔ روابط بازارگانی که برای آنان اهمیت فوق العاده‌ای داشته است، خواه و ناخواه با مردمان آن مناطق، یعنی ترکان و مغولان، در تماس بودند. راه‌های بازارگانی، گاهی با تهدید و زمانی با پرداخت هدایا به سران قبایل، مفتوح نگاه داشته می‌شدند.

اصل و نسب چنگیزخان

مغولان از قبایل مختلف و متعددی تشکیل می‌شدند. چنگیزخان، سرسلسلهٔ ایلخانان مغول ایران (تولد در حدود سال ۵۴۹ هجری قمری)، فرزند یسوکای بهادر، رئیس قبیلهٔ قیات، بوده است. او در سیزده سالگی پدرش را از دست داد و به عنوان رئیس قبیلهٔ به جای پدر نشست. چنگیزخان طی جنگ‌های متعدد توانست بر کلیهٔ قبایل مغول پیروز گردد و همهٔ آنان را فرمانبردار خود نماید. قدرت نظامی چنگیز، پس از پیروزی بر تمام قبایل مغول و متحد کردن آنان، چنان بالا گرفت که در سال ۶۱۲ هجری قمری شهر پکن پایتخت چین شمالی را به تصرف خود درآورد. طبق گفتهٔ تاریخ‌نویسان، چنگیزخان که در این سال‌ها همهٔ مناطق غربی مغولستان را نیز تصرف نموده و تقریباً با سرزمین‌های تابع خوارزمشاهیان همسایه شده بود، بسیار علاقمند بود با دولت بزرگ و نیرومند خوارزمشاهیان ایران، روابط بازارگانی برقرار نماید. بنا بر این، در سال ۶۱۵ هجری قمری، با اعزام نماینده‌ای به دربار سلطان محمد خوارزمشاه، توافقنامه‌ای مبنی

۱. پیرنیا، حسن و عباس اقبال آشتیانی، تاریخ ایران: از آغاز تا انقلاب قاجاریه، تهران: انتشارات خیام، ۱۳۷۶.

۲. اقبال آشتیانی، عباس، تاریخ مغول: از حملهٔ چنگیز تا تشکیل دولت تیموری، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۴.

بر حمایت از روابط بازارگانی و اعزام بازارگانان طرفین به کشورهای یکدیگر بین چنگیزخان و سلطان محمد منعقد گردید. متعاقب این توافقنامه، حدود پانصد نفر از بازارگانان مغول با مقادیر معنابهی کالای بسیار مرغوب و گرانبها به شهر اترار، که اولین شهر بزرگ همجوار مغولان بود، وارد شدند. در آن زمان فرمانروای اترار شخصی به نام غایرخان، از خویشاوندان ترکان خاتسون مادر خوارزمشاه بود. این حاکم، علی‌رغم توافقنامه منعقده بین دو کشور، به عوض حمایت از بازارگانان مغول و تقویت روابط سالم و دوستانه بین ایران و مغولستان، به طمع تصاحب اموال آنان کلیه بازارگانان مغول را به استثنای یک نفر، که موفق به فرار شد، به قتل رسانید. هنگامی که این خبر به چنگیزخان رسید، سفیری نزد خوارزمشاه فرستاد و از او خواست که غایرخان را به او تسلیم نماید. خوارزمشاه نه تنها از تسلیم غایرخان خودداری نمود، بلکه سفیر چنگیز را نیز به قتل رسانید و با انجام این عمل شنیع خشم چنگیزخان و قوم متعصب مغول را برانگیخت. در نتیجه آن، سپاهیان چنگیزخان به قصد انتقام خون بازارگانان بی‌گناه مغول، همچون سیلی ویرانگر، به سوی ایران سرازیر شدند.

حمله سپاهیان مغول به سرزمین ایران

در پاییز سال ۶۱۶ هجری قمری، چنگیزخان به همراه پسرانش جوجی (توشی)، جفتای، اوگدای (اوگتای) و تولی (تولوی) با سپاهی، که تعداد افراد آن را تا ۶۰۰ هزار نفر نوشته‌اند، به خاک ایران تجاوز کردند. لشکریان مغول در ماه رب جهاد مستحکم شهر اترار را که از طرف مشرق نزدیک ترین شهر به مغولستان بود به محاصره درآوردند. پس از مدتی، علی‌رغم مقاومت دلیرانه مردم و فرمانروای شهر اترار، سپاهیان مغول آن شهر را به تصرف خود درآورده، ابتدا غایرخان و سپس تمام مردم آن شهر را به قتل رسانیدند. در سال ۶۱۷ هجری قمری سپاهیان مغول تمام شهرهای آباد و پررونق ماوراء النهر مانند بخارا و سمرقند را نیز با خاک یکسان کردند و در تعقیب سلطان محمد، که به داخل ایران گریخته بود، از جیحون گذشتند و شهرهای مسیر راه را ویران و همه مردم را از بزرگ و کوچک قتل عام نمودند.

سلطان محمد چون شنید که مغولان در تعقیب او هستند، راهی مازندران شد و سپاهیان مغول به دنبال او به مازندران رفتند. سلطان محمد برای فرار از دست مغولان سوار بر کشته شد، تا به جزیره آبسکون در دریای مازندران پناه ببرد. در همین هنگام مغولان به ساحل دریا رسیده، کشته او را تیرباران کردند، ولی سلطان محمد موفق به فرار شد. مغولان چون فاقد کشته بودند نتوانستند او را تعقیب کنند. سلطان محمد مدت کوتاهی پس از رسیدن به جزیره آبسکون به سختی بیمار شد، و چون شنید که مغولان بر خانواده او دست یافته، فرزندان کوچک او را به قتل رسانیده و زنان او را به اسارت برده‌اند، در اثر بیماری و اندوه از دست دادن آن همه

عظمت و قدرت، در ماه شوال ۶۱۷ هجری قمری در جزیره آبسکون جان سپرد. چنگیز در سال‌های ۶۱۸ و ۶۱۹ هجری قمری ابتدا خوارزم و سپس تمام شهرهای خراسان مانند مرو، نیشابور، غزنی و هرات را نیز به تصرف درآورده و مردم را قتل عام کرده بود. گفته می‌شود که فقط در نیشابور نزدیک به یک میلیون و هفتصد و پنجاه هزار نفر از مردم به قتل رسیدند، که اغراق‌آمیز ولی در عین حال نشان‌دهنده وسعت قتل عام است. در سال ۶۱۹ هجری قمری، که چنگیز در تعقیب جلال‌الدین پسر ارشد سلطان محمد خوارزمشاه به سرحد رود سند رفته بود، پس از عبور شجاعانه جلال‌الدین از رود سند و ورود او به هندوستان و نیز به دلیل شنیدن خبر شورش مردم چین شمالی و تبت بر علیه فرمانروایان مغول در آن نواحی، تصمیم گرفت به مغولستان بازگردد.

بازگشت چنگیزخان به مغولستان و مرگ او

در سال ۶۱۹ هجری قمری، چنگیز از پیشاور به کابل و از آنجا به حوالی رود جیحون رفته، پس از گذراندن تابستان، در پاییز همان سال از رود جیحون گذشته، به سمرقند وارد شد. چنگیز، که به سبب بدی آب و هوای نواحی هندوستان به سختی بیمار شده بود و مرگ خود را نزدیک می‌دید، در سال ۶۲۰ هجری قمری، دستور تشکیل شورای بزرگی (قوریلتا) از فرزندان و سردارانش را صادر کرد، که در این شورا تصمیمات بسیار مهمی اتخاذ شد، و در ضمن آن تمام متصرفات چنگیزی بین پسروان او تقسیم گردید. مدت کوتاهی پس از تشکیل این شورا، یعنی در سال ۶۲۱ هجری قمری، چنگیز به اردوگاه اصلی خود در مغولستان مراجعت نمود.

چنگیز، پس از استقرار در مغولستان و فراهم نمودن مقدمات جنگ، به ولايت تنگفوت در شمال تبت که پادشاه آنجا سر به عصیان برداشته بود حمله‌ور گردید و در جنگ سهمگینی، با درهم شکستن سپاهیان و قتل عام مردم آن سرزمین، آرامش را در آن مناطق برقرار نمود. پس از این نبرد، بیماری چنگیز شدت یافت و در ماه رمضان سال ۶۲۴ هجری قمری در سن ۷۲ سالگی به دیار باقی شتافت. ظاهراً، شش ماه قبل از مرگ چنگیز، پسر بزرگ او جوجی نیز در دشت قبچاق جان سپرده بود. بعضی از مورخان نوشته‌اند که جوجی، چون از قتل عام مردم و ویرانی شهرها به دست چنگیز ناخوشنود بود و حتی به سبب انجام این اعمال غیرانسانی او را دیوانه خوانده بود، به دستور چنگیز مسموم شد.

عاقبت کار سلطان جلال‌الدین و انقراض خوارزمشاهیان

پس از مرگ چنگیز، جلال‌الدین پسر ارشد سلطان محمد خوارزمشاه که مدتی در هندوستان متواری بود به ایران بازگشت و با جماعت‌آوری سپاه به تمشیت امور پرداخت. اما چون از یک طرف سپاهیان مغول پیوسته در صدد قتل او بودند و از طرف دیگر شیرازه کارها به کلی

از هم گسیخته بود، دائماً با سپاهیان مغول، ملوک ایران غربی، خلیفه بغداد و ملکه گرجستان در حال نبرد بود، که به دلیل رشادت و جنگاوری خارق العاده اش غالباً بر دشمنان پیروز می گردید. اما از آنجا که ذاتاً عیاش و بی بهره از سیاست و تدبیر و در عین حال بسیار بی رحم و حق ناشناس بود، نه تنها مردم از اعمال و رفتار او رضایتی نداشتند، بلکه حاکمیت مغولان را بر اطاعت از او ترجیح می دادند. در نتیجه، جلال الدین از حمایت مردم بی نصیب ماند و در سال ۶۲۷ هجری قمری، در نبرد با علاء الدین کیقباد از سلاجقه روم، در نزدیکی ارزنجان شکست خورد و به آذربایجان گریخت، و در آنجا به خوشگذرانی پرداخت. در این موقع لشکریان مغول از غفلت و ناآگاهی او استفاده کردند و به او حمله ور شدند، ولی جلال الدین این بار نیز از دست سپاهیان چنگیزی گریخت و به ارومیه رفت تا از ملوک آنجا یاری طلبد. اما در آنجا کسی او را یاری نکرد و او ناچار شد به میافارقین بگریزد. جلال الدین عاقبت در نیمة شوال سال ۶۲۸ هجری قمری به دست جمعی از کردان آن منطقه به قتل رسید.

با قتل سلطان جلال الدین، سلسله خوارزمشاهیان منقرض گردید، و سپاهیان مغول که دیگر هیچ معارضی در برابر خود نداشتند، تمامی مناطق آذربایجان، گیلان، ارمنستان و گرجستان را نیز به تصرف خود درآوردند، و از این تاریخ تا سال ۶۵۴ هجری قمری که هولاکو خان، نوه چنگیز خان (فرزنده تولوی)، در ایران مستقر گردید، حاکمان مغول در ایران با فرمان خان بزرگ مستقیماً از مغولستان به ایران اعزام می گردیدند. این حاکمان با کمک و همکاری دیگران ایرانی به جمع‌آوری مالیات و اداره امور کشور بزرگ ایران می پرداختند.

فرمانروایی ایلخانان مغول در ایران

اگرچه تا سال ۶۵۱ هجری قمری سپاهیان مغول، غیر از مناطق تحت سلطنت فدائیان اسماعیلی، تقریباً تمام خاک ایران را به تصرف خود درآورده بودند، اما خلیفه عباسی همچنان در بغداد بر سر کار بود. در این سال، هولاکو خان به دستور برادرش منگوقاآن، خان بزرگ مغول، برای از میان برداشتن خلیفه، به بغداد اعزام گردید. در اواخر سال ۶۵۱ هجری قمری، هولاکو خان با ۱۲۰ هزار نفر از سپاهیان زبدۀ مغول، به همراه جمعی از شاهزادگان و امرا و تعدادی منجنیق و عرّاده چنگی، به طرف ایران حرکت کرد و در سال ۶۵۵ هجری قمری بر کاری خلیفه عباسی به سوی بغداد لشکر کشید. چون می خواست بدون جنگ و از دست دادن سربازانش به مقصود خود نایل شود، تصمیم گرفت با اعزام نمایندگانی از طرف خود خلیفه را وادار به تسليم نماید. اما خلیفه زیر بار تسليم نرفت. هولاکو نیز، پس از محاصره طولانی مدت و حملات مکرر، بغداد را متصرف شد و ضمن کشtar چندصد هزار نفر از مردم آن شهر، در اوخر ماه صفر سال ۶۵۶ هجری قمری، با قتل المستعصم بالله، آخرین خلیفه عباسی، حکومت ۵۲۵ ساله بنی عباس را از میان برداشت.

هولاکو خان، در سال ۶۴۳ هجری قمری، در حالی که تمام ایران و عراق را در تصرف خود داشت، به سن ۴۸ سالگی در آذربایجان در گذشت. پس از مرگ هولاکو، پسرش اباقا و بعد از او افراد دیگری از این خاندان به سلطنت رسیدند و حکومت آنان در ایران تا سال ۷۵۸ هجری قمری ادامه یافت. فرمانروایان مغول در ایران از هولاکو به بعد به نام ایلخانان مغول ایران معروف شدند.

فهرست اسامی ایلخانان مغول ایران

در ادامه فهرستی از ایلخانان مغول ایران جهت اطلاع خوانندگان عرضه می‌گردد. لازم به ذکر است که پس از مرگ ابوسعید، آخرین ایلخان قدرتمند مغول در ایران، چون از او اولاد ذکوری باقی نمانده بود، هریک از سرداران و حاکمان محلی قدرتمند برای حفظ منافع خود یکی از نوادگان ایلخانان قبلی را در یک گوشه از ایران به پادشاهی برگزیدند و به نام او اقدام به ضرب سکه نمودند. به ویژه، از ۷۳۶ تا ۷۵۸ هجری قمری، که سال اضمحلال مغولان در ایران است، این عمل امری کاملاً عادی بوده است. به عنوان مثال، در سال ۷۴۶ هجری قمری، طغاتیمور، سلیمان و انوشیروان همزمان در بسیاری از شهرها به نام خود سکه‌های ضرب کرده‌اند، که تعدادی از آنها در همین مجموعه معرفی شده است.

همچنین، در سال‌های پایانی سلطنت ابوسعید، نحوه تاریخ‌گذاری بر سکه‌ها از هجری قمری به ایلخانی (الخانیه) تبدیل شده بود. این تغییر در تاریخ‌گذاری برای اکثریت فریب به اتفاق مجموعه‌داران و علاقمندان به مطالعه و تحقیق در مورد سکه‌های این سلسله کاملاً مبهم و نامفهوم بوده است. از آنجا که تاکنون از طرف سکه‌شناسان و صاحب‌نظران در این مورد توضیحات کافی و قابل قبولی داده نشده است، نگارنده لازم دانسته است، با استناد به منابع موثق تاریخی، مبدأ و مأخذ تاریخ ایلخانی و رابطه آن با تاریخ هجری قمری را در مبحث مربوط به معرفی سکه‌های ابوسعید در این مجموعه به طور مشروح به نظر خوانندگان محترم برساند.

خانهای بزرگ مغول^۱

۱. تا ۶۲۴ هجری قمری
۲. ۶۲۶-۶۳۹ هجری قمری

۱. چنگیزخان پسر یسوکای بهادر
۲. او گتای قاآن پسر چنگیز

۱. خانهای بزرگ مغول را، که عموماً از بین فرزندان و نوادگان چنگیزخان انتخاب می‌شدند، خاقان یا قاآن می‌نامیدند. این خانها همگی در چن اقامت داشتند و حاکمان کشورهای فتح شده توسط مغولان، و از جمله ایران، با فرمان خان بزرگ به حکومت منصوب می‌شدند. این حاکمان در حقیقت نایب خان بزرگ محسوب می‌گردیدند. البته حاکمان مغول مستقر در ایران، پس از چندی، ارتباط خود را با خان بزرگ قطع و کاملاً مستقل شدند و در تاریخ به نام ایلخانان مغول ایران معروف گردیدند. اگرچه مرکز حکومت ایلخانان مغول ایران غالباً در تبریز بوده است، اما علاوه بر سرزمین امروزی ایران مناطق بسیار گسترده‌ای از کشورهای همجوار ایران مانند عراق، ترکیه، گرجستان، ارمنستان، جمهوری آذربایجان و سوریه را نیز در اختیار داشته و در بسیاری از شهرهای بزرگ و کوچک آنها سکه ضرب نموده‌اند.

۱. گیوک پسر او گنای^۱
۲. مُنگو (منگکا) پسر تولوی^۲
۳. قوبیلای پسر منگو^۳

۴. هولاکو پسر تولوی^۴
۵. اباقا پسر هولاکو^۵

۶. احمد تکودار پسر هولاکو (برادر اباقا)^۶

۷. ارغون پسر اباقا^۷

۸. گیخاتو (ارینجین تورجی) پسر اباقا (برادر ارغون)^۸

۹. بایدو پسر طرغای (نوه هولاکو) حدود شش ماه^۹

۱۰. غازان محمود پسر ارغون^{۱۰}

۱۱. اولجایتو (محمد خدابنده) پسر ارغون (برادر غازان محمود)^{۱۱}

۱۲. ابوسعید پسر محمد خدابنده^{۱۲}

۱۳. آرپاگاؤن (از نوادگان اریق بوکا برادر هولاکو)^{۱۳}

۱۴. موسی خان پسر علی (نوه بایدو)^{۱۴}

۱۵. محمدخان از نوادگان منگوتیمور پسر هولاکو^{۱۵}

۱۶. طغاتیمورخان از نییرهزادگان یکی از برادران چنگیزخان^{۱۶}

۱۷. ساتی ییک خان دختر محمد خدابنده (خواهر ابوسعید)^{۱۷}

۱۸. جهان تیمورخان پسر آلافرنگ (نوه گیخاتو، دست نشانده شیخ حسن بزرگ جلایری)^{۱۸}

۱۹. سلیمان خان (نییره هولاکو، دست نشانده شیخ حسن کوچک چوپانی)^{۱۹}

۲۰. انشیروان عادل (دست نشانده ملک اشرف چوپانی با اصل و نسب نامشخص)^{۲۰}

۲۱. غازان خان (غازان دوم)^{۲۱}

۱۰- از اغاز تا پایان، فتح‌آباد، تهران: انتشارات خام، ۱۳۷۶.

^۲ بر اساس ۲۰۱۱، *Checklist of Islamic Coins*، Santa Rosa, CA: Stephen Album Rare Coins، آلبوم، Stephen (۲۰۱۱)، *Checklist of Islamic Coins*، Santa Rosa, CA: Stephen Album Rare Coins، پیرنیا، حسن و عباس اقبال آشیانی، تاریخ ایران: از آغاز تا انقراض قاجاریه، تهران: انتشارات خیام، ۱۳۷۶؛ اقبال آشیانی، عباس، تاریخ منو: از حمله چنگیز تا شکل دولت تیموری، تهران: انتشارات امیر کبیر، ۱۴۶۴.

سپاسگزاری از دوستان و همراهان گرامی

بدینوسیله از دوستان عزیزم آقایان جلال دیلمقانی، فربد مصنف، دکتر افшин براتی، امین امینی و سید محمدعلی موسوی که در نگارش این کتاب از کمک‌های ارزشمندان بخوردار بوده‌ام و همچنین از دوست ارجمند آقای کریستین راسموسون^۱ که اجازه دادند از تصاویر تعدادی از سکه‌هایشان در این مجموعه استفاده کنم از صمیم قلب سپاسگزاری می‌نمایم. ضمناً از خوانندگان ارجمند استدعا دارم پیشنهادها و نظرات اصلاحی خود را از طریق پست الکترونیکی و یا صندوق پستی bahramalaedini@yahoo.com ۱۴۱۵۵/۱۷۶۵ تهران به نگارنده اعلام فرمایند.

بهرام علاءالدینی

۱. آقای کریستین راسموسون (Christian Rasmussen) اهل کشور دانمارک، از مجموعه‌داران معروف سکه‌های ایلخانان مغول و از دوستداران و علاقمندان به فرهنگ و هنر ایران زمین است.

چنگز خان (چنگیز خان)

شماره سکه: ١ • وزن: ٥/٦٢ گرم (طلاء) • قطر: میلی متر

روی سکه

متن: لا اله الا الله
محمد رسول الله
الناصر لدين الله امير المؤمنين
حاشیه: هوالذین [هوالذی] ارسلاه رسوله بالهدی و دین الحق
ليظہره علی الدین کله (ولوکرہ المشرکون)^۱

پشت سکه

متن: الخاقان
العادل الاعظم
چنگز خان
حاشیه: ضرب هذا الدينار بيده غزنه
في شهور سنہ ثمان عشرہ و ستمائے [۶۱۸]

۱. سوره توبه، آیه ۳۲ از قرآن کریم ۹/۳۳
ترجمة آیه: او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر هر چه دین است پیروز گرداند، هر چند مشرکان خوش ندارند. قرآن کریم با ترجمة بها، الدین خرمشاهی، انتشارات دوستان، چاپ اول، ۱۳۸۶.

شماره سکه: ۲ • قطر: ۳/۰۶ میلی متر • وزن: ۱۷/۶ گرم

پشت سکه

الناصر لدین الله
امیر المؤمنین

متن:

روی سکه

العادل الاعظيم
چنگیزخان

متن:

شماره سکه: ۳ • قطر: ۱۷ میلی متر • وزن: ۳/۹۴ گرم

پشت سکه

الناصر لدین الله
امیر المؤمنین

متن:

روی سکه

عدل خاقان الاعظم

متن:

اوگتاي قاآن

٦٣٩ - ٦٢٤

شماره سکه: ۱ • وزن: ۲/۶۷ گرم • قطر: ۱۹/۶ میلی متر

روي سکه

متن:

الله
لا اله الا الله
محمد رسول الله

پشت سکه

متن:

قاآن العادل
مردو

شماره سکه: ۲ • قطر: ۱۷ میلی‌متر • وزن: ۲/۷۸ گرم

پشت سکه

الملک لله
قآن العادل
سکه مرو
(تصویر کمان)

متن:

روی سکه

لا اله الا الله
محمد رسول الله

متن:

توراکینا خاتون

۶۴۴ - ۶۳۹

شماره سکه: ۱ • وزن: ۲/۷۳ گرم • قطر: ۲۲/۴ میلی متر

روی سکه

متن: لا اله الا الله

محمد رسول الله

حاشیه:

ضرب تقلیس سنہ ثلث و اربعین (و ستمائے) [۶۴۳]

پشت سکه

متن: قَانُونَ العَادِلِ

حاشیه:

۱. این سکه به توراکینا خاتون نسبت داده می شود. توراکینا خاتون همسر او گنای قاآن و مادر گیوک بوده که پس از مرگ او گنای از سال ۶۳۹ تا ۶۴۴ هجری به عنوان نایب السلطنه فرمانروائی کرده است. تاریخ ایران. حسن پیرنیا - عباس اقبال

منگو قاآن

۶۴۷ - ۶۵۸

شماره سکه: ۱ • وزن: ۴/۴۶ گرم • قطر: ۲۳/۹ میلی متر

روی سکه

متن:
لا اله الا الله
محمد رسول الله
ابوبکر بن سعد

پشت سکه

منگو قاآن پادشاه جهان متن:

۱. ابوبکر بن سعید بن زنگی از اتابکان سلغزی فارس (۶۴۷ - ۶۵۸) در زمان ضرب این سکه خراجگزار منگو قاآن، خان بزرگ مغول بوده است.

شماره سکه: ۲ • وزن: ۲/۷۶ گرم • قطر: ۸ میلی متر

پشت سکه

قاآن العادل
متن:
(محاط در یک ستاره شش پر که از
تقاطع دو مثلث به وجود آمده است.)

روی سکه

لا اله الا الله
محمد رسول الله
متن:
حاشیه:
ضرب تبریز فی رجب سنه خمسین و ستمائه [۶۵۰]

شماره سکه: ۳ • وزن: ۲/۷۳ گرم • قطر: ۲۳/۲ میلی متر

پشت سکه

متن: مونگکا قاآن الاعظم العادل

حاشیه:

ضرب تقلیس

روی سکه

متن: لا اله الا الله
وحده لا شريك له

حاشیه:

في صفر سنہ ثلث خمسین و ستمائے [۶۵۳]

شماره سکه: ٤ ● وزن: ٥ گرم ● قطر: ٢٧ میلی متر

بیشتر سکھ

منگو
قاآن الاعظم
خداؤند عالم
پادشاه روی زمین
زیدت عظمه
حاشیة اول:
ستن:

(ضرب هذا الدينار المبارك بـ [٦٥٧] بـ [٦٥٧] سنه سبعه و خمسين و ستمائه)

حاشية دوم:

۵۹، سکه

۱. بدرالدین لولو، از اتابکان موصل که در زمان ضرب این سکه خراجگزار فرمانروایان مغول بوده است.
۲. سوره روم - آیات ۴ و ۵ از قرآن کریم (۵ / ۳۰)، «ترجمه آیه: (در ظرف چند سال)، امر، امر خداست، چه پیش از (پیروزی) و چه (پس از آن) و در آن روز مؤمنان شاد می‌گردند» به باری پروردگاری؛ قرآن کریم با ترجمه بها، الدین خرمشاهی، انتشارات دوستان، حجت اول، ۱۳۸۶.

مونگکا قاآن - هولاکو خان

شماره سکه: ١ • قطر: ٢٤ میلی متر • وزن: ٢٧٥ گرم

روی سکه

من: لا اله الا الله
محمد رسول الله
صلى الله عليه وسلم

حاشیه:

سنه سبع خمسين ستمائه [٦٥٧]

پشت سکه

من: قاآن الاعظم مونگکا قاآن
هولاکو خان

حاشیه:

(بسم الله ضرب هذا الدر) هم ببغداد
سنه سبع (خمسين ستمائه) [٦٥٧]

شماره سکه: ۲ • وزن: ۲/۶۵ گرم • قطر: ۲۶/۵ میلی متر

پشت سکه

فَإِنَّ الْأَعْظَمَ
متن:

هولاکو

ایلخان المعظم

حاشیه:

ضرب هذا الدرهم بالجزير العمر
في سنة ثلاثة و (ستين و ستمائة) [٦٤٣]

روی سکه

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
متن: محمد رسول الله

حاشیه:

قُلْ اللَّهُمَّ مالِكُ الْمُلْكِ تُوْتِي الْمُلْكَ مِنْ تَشَا

وَ تَنْزَعُ الْمُلْكَ مِنْ تَشَا وَ تَعْزُّ مِنْ تَشَا

وَ تَذَلُّ مِنْ تَشَا يَدِكَ الْخَيْرِ

انك على كل شيء قادر

۱. متن کامل آیه از سوره آل عمران در قرآن کریم. (۳/۲۶)

متأسفانه این آیه به دلیل کمبود فضای نوشتاری بر روی سکه، به طور ناقص نوشته شده است.

ترجمه فارسی این آیه به شرح زیر به نظر خوانندگان بخوبی مرسد.

ترجمه آیه: بگو بار الله، ای دارنده فرمانروایی، به هر که می خواهی حکومت می دهی و از هر که می خواهی بازمیستانی، هر که را خواهی عزت می بخشی و هر که را خواهی خوار می گردانی (سرشناس) همه خبرات به دست توست و تو بر هر کاری توانایی، قرآن کریم با ترجمه بها، الدین خرمشاهی، انتشارات دوستان، جاپ اول، ۱۳۸۶.

شماره سکه: ٣ • وزن: ٢٤/٨٣ گرم • قطر: ٢٤ میلی متر

پشت سکه

متن: قاآن الاعظم مونگکا قان
هو لا كوهان

حاشیه:

قل اللهم مالك الملك توتي الملك من تشا
و تنزع الملك من من تشا و تعز من تشا
و تذل من تشا يبدك الخير
انك على كل شيء قادر

روی سکه

متن: الملك الله
لا اله الا الله
محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم

حاشیه:

بسم الله ضرب هذا الدرهم ببغداد
سنة اربعين و ستين و ستمائه [٦٦٤]

شماره سکه: ٤ • قطر: ٢٥/٥ گرم • وزن: ٢/٣٥ میلی متر

پشت سکه

قآن الاعظم

متن:

هولاکو

روی سکه

لا اله الا الله

متن:

وحده لا شريك له

محمد رسول الله

ایخان المعلم

حاشیه:

الملک المظفر

قل اللهم مالک الملک توتي الملک من تشا
و تنزع الملک من من تشا و تعز من تشا
و تذل من تشا بیدک الخیر
انک على کل شیء قادر

حاشیه:

ضرب هذا الدرهم المبارك بماردين

المحروسة سنہ اربعہ و ستین و ستمائے [٦٦٤]